I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

A TANÁCS 1124/2007/EK RENDELETE

(2007. szeptember 28.)

az Indiából származó polietilén-tereftalát (PET) fólia behozatala vonatkozásában végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló 367/2006/EK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendeletre ([1]) (a továbbiakban: az alaprendelet) és különösen annak 19. cikkére,

tekintettel a Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatára,

mivel:

A. AZ ELJÁRÁS

I. Előzetes vizsgálat és meglévő intézkedések

(1) A Tanács a 2597/1999/EK rendelettel ([2]) végleges kiegyenlítő vámot vetett ki az ex 3920 62 19 és az ex 3920 62 90 KN-kód alá tartozó, Indiából származó polietilén-tereftalát (PET) fólia (a továbbiakban: érintett termék) behozatalára. A fenti rendelet elfogadásához vezető vizsgálat a továbbiakban „eredeti vizsgálat". Az intézkedések az érintett termék egyedileg megnevezett exportőröktől származó behozatala esetében 3,8 % és 19,1 % közötti értékvám, míg minden más vállalat vonatkozásában 19,1 %-os maradványvámként került kivetésre. A Jindal Poly Films Limited, korábbi nevén Jindal Polyester Ltd. ([3]) (a továbbiakban: „Jindal" vagy „a vállalat") által gyártott és exportált PET-fóliára kivetett kiegyenlítő vám 7 % volt. Az eredeti vizsgálati időszak 1997. október 1-jétől 1998. szeptember 30-ig tartott.

(2) Az alaprendelet 18. cikkében előírt lejárati felülvizsgálatot követően a Tanács 367/2006/EK rendeletével ([4]) fenntartotta az Indiából származó PET-fólia behozatalára a 2597/1999/EK rendelettel kivetett végleges kiegyenlítő vámot. A vizsgálati időszak 2003. október 1-jétől 2004. szeptember 30-ig tartott.

(3) Egy másik indiai PET-fólia-gyártó – a Garware Polyester Limited (a továbbiakban: Garware) – támogatásának időközi felülvizsgálatát követően a Tanács az 1288/2006/EK rendelettel módosította a Garware-ra a 367/2006/EK rendelettel kivetett végleges kiegyenlítő vámot.

II. Részleges időközi felülvizsgálat hivatalból történő megindítása

(4) A Bizottságnak *prima facie* bizonyítéka volt arról, hogy a Jindal az eredeti vizsgálathoz képest emelt szintű támogatásban részesült, és e támogatás mértékét tartós jelleggel emelték meg.

III. Vizsgálat

(5) Következésképpen a Bizottság a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően, az alaprendelet 19. cikkének értelmében részleges időközi felülvizsgálat hivatalból történő megindításáról határozott, mely felülvizsgálat hatásköre csak a Jindal támogatási szintjének vizsgálatára terjedt ki. A vizsgálat azt volt hivatott felmérni, hogy folytatni, eltörölni vagy módosítani kelle a meglévő kiegyenlítő intézkedéseket. 2006. augusztus 2-án a Bizottság bejelentette a felülvizsgálat megindítását, egy erről szóló értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([5]) történő közzétételével.

([1]) HL L 288., 1997.10.21., 1. o. A legutóbb a 461/2004/EK rendelettel (HL L 77., 2004.3.13., 12. o.) módosított rendelet.
([2]) HL L 316., 1999.12.10., 1. o.
([3]) HL C 297., 2004.12.2., 2. o.
([4]) HL L 68., 2006.3.8., 15. o. Az 1288/2006/EK rendelettel (HL L 236., 2006.8.31., 1. o.) módosított rendelet.
([5]) HL C 180., 2006.8.2., 90. o.

(6) A vizsgálati időszak a 2005. április 1-jétől 2006. március 31-ig tartó időszakot foglalta magában.

(7) A Bizottság a részleges időközi felülvizsgálat megindításáról hivatalosan értesítette a Jindalt, az indiai kormányt, valamint a közösségi PET-fólia-gyártás (a továbbiakban: a közösségi ipar) túlnyomó többségét képviselő cégeket, mégpedig Du Pont Tejin Filmset (Luxemburg), a Mitsubishi Polyester Filmet (Németország), a Toray Plastics Europe-ot (Franciaország) és a Nurollt (Olaszország). Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy álláspontjukat írásban ismertessék, és az értesítésben megállapított határidőn belül meghallgatást kérjenek.

(8) A vizsgálathoz szükségesnek tekintett információk beszerzése érdekében a Bizottság kérdőívet küldött a Jindalnak, amely annak megválaszolása útján működött együtt. A Jindal indiai telephelyén ellenőrző látogatásra került sor.

(9) A Jindalt, az indiai kormányt, valamint a közösségi ipart tájékoztatták a vizsgálat legfontosabb eredményeiről, és lehetőséget kaptak észrevételeik megtételére. A Jindal tett észrevételeket, amelyek az alábbiakban kerülnek ismertetésre. Az indiai kormány nem tett észrevételeket.

B. AZ ÉRINTETT TERMÉK

(10) Az érintett termék, ahogyan azt az eredeti vizsgálat meghatározta, az Indiából származó és rendszerint az ex 3920 62 19, valamint ex 3920 62 90 KN-kóddal bejelentett polietilén-tereftalát (PET) fólia.

C. TÁMOGATÁSOK

I. Bevezetés

(11) A rendelkezésre álló információk és a Bizottság kérdőívére adott válaszok alapján az alábbi, állítólagos támogatás nyújtásával járó rendszereket vizsgálták:

a) *Országos szintű rendszerek:*

i. előzetes engedélyezési rendszer;

ii. vámhitel-szabályozás (Duty Entitlement Passbook szabályozás);

iii. exportorientált egységek rendszere/különleges gazdasági övezetek rendszere;

iv. beruházási javak exportösztönzési rendszere;

v. exportjövedelemadó-mentességi rendszer;

vi. exporthitelrendszer;

vii. vámmentes utánpótlási igazolvány.

(12) A fenti i–iv. és vii. pontban megjelölt rendszerek az 1992. évi külkereskedelmi (fejlesztés és szabályozás) törvényen alapulnak (az 1992. évi 22. sz. törvény), amely 1992. augusztus 7-én lépett hatályba (a továbbiakban: külkereskedelmi törvény). A külkereskedelmi törvény felhatalmazza India kormányát arra, hogy az export- és importpolitika vonatkozásában értesítéseket adjon ki. Az indiai kormány egy többéves, a 2004. szeptember 1-jétől 2009. március 31-ig tartó időszakra kiterjedő tervet adott ki az indiai külkereskedelmi politikával kapcsolatban (a továbbiakban: 2004–2009-es KKP), amely a korábbi export- és importpolitikát (EXIM) váltotta fel. Emellett az indiai kormány egy, a 2004–2009-es KKP eljárásairól szóló kézikönyvet (a továbbiakban: a 2004–2009-es eljárási kézikönyv) is megjelentetett, amelyet rendszeresen frissít ([1]).

(13) A fenti v. pontban említett exportjövedelemadó-mentességi rendszer a jövedelemadóról szóló 1961. évi törvényen alapul, amelyet a költségvetési törvény évente módosít.

(14) A fenti vi. pontban megjelölt exporthitelrendszer alapja az 1949. évi banki rendelet 21. és 35A. szakasza, amelyek értelmében az Indiai Központi Jegybank az exporthitelek tekintetében utasításokat adhat a kereskedelmi bankoknak.

b) *Regionális rendszerek*

(15) A rendelkezésre álló információk és a Bizottság kérdőívére beérkezett válasz alapján a Bizottság Maharashtra állam kormányának 1993-es ösztönzőcsomag-rendszerét is megvizsgálta. E rendszer Maharashtra kormányának Ipari, Energia- és Munkaügyi Minisztériumának határozatain alapul.

II. Országos szintű rendszerek

1. *Előzetes engedélyezési rendszer*

a) *Jogalap*

(16) A rendszer részletes leírását a 2004–2009-es KKP 4.1.3–4.1.14. pontja és 2004–2009-es eljárási kézikönyv 4.1–4.30. fejezete tartalmazza. A rendszer helyébe 2006 áprilisában, azaz a vizsgálati időszak lejárta után, az „előzetes meghatalmazási rendszer" lépett, bár e változás főként az elnevezésben merül ki. A következő elemzés a vizsgálati időszak alatt hatályban lévő előzetes engedélyezési rendszerre összpontosít.

([1]) Az indiai kormány Kereskedelmi és Ipari Minisztériumának 2006. április 7-i 1 (RE-2006)/2004–2009. számú értesítése.

b) *Jogosultság*

(17) Az előzetes engedélyezési rendszer hat alrendszerből tevődik össze. Ezen alrendszerek többek között a jogosultsági feltételek terén különböznek. A gyártó-exportőrök és a támogató gyártókhoz „kapcsolt" kereskedő-exportőrök a tényleges exportra és az éves igényre szóló előzetes engedélyezési rendszerre jogosultak. A 2004–2009-es KKP 8.2. bekezdésében említett, „exportnak tekintett" (kváziexport) kategóriákat ellátó fővállalkozók, mint például az exportorientált egységek beszállítói, a kváziexportra szóló előzetes engedélyezési rendszerre jogosultak. A végső exportőrt ellátó gyártó-exportőrök a közbenső szállításokra szóló előzetes engedélyezési rendszerre jogosultak. Végül a gyártó-exportálókat ellátó köztes szállítók az előzetes kiadási megrendelés és a fedezett belföldi akkreditív alrendszerei szerint az „exportnak tekintett" kategóriák után járó kedvezményekre jogosultak. Mivel a Jindal a fenti hat alrendszerből a vizsgálati időszak alatt csak az első négyet használta, az alábbiakban csak azok kerülnek ki részletes ismertetésre.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(18) Előzetes engedély az alábbiakra állítható ki:

i. *Tényleges (fizikai) export*: Ez a fő alrendszer. Az alapanyagok vámmentes behozatalát teszi lehetővé egy meghatározott exporttermék gyártására. A „fizikai" jelző ebben az összefüggésben azt jelenti, hogy az exporttermeknek ténylegesen el kell hagynia India felségterületét. Az engedély meghatározza az importtámogatást és az exportkötelezettséget, beleértve az exporttermék fajtáját is.

ii. *Éves igény*: Az ilyen engedély nem egy adott exporttermékre, hanem egy szélesebb termékcsoportra (például vegyi és kapcsolódó termékek) vonatkozik. Az engedély jogosultja bármilyen nyersanyagot vámmentesen hozhat be bármely, az adott termékcsoportba tartozó termék gyártásához, a múltbeli exportteljesítménye alapján megállapított értékhatárig. Az adott termékcsoportba tartozó és az említett vámmentes nyersanyag felhasználásával gyártott bármely terméket exportálhatja.

iii. *Kváziexport*: Ez az alrendszer lehetővé teszi a fővállalkozó számára, hogy a 2004–2009-es KKP 8.2.b)–f), valamint g), i) és j) pontjában említett vevőkategóriáknak „kváziexportként" értékesített áruk előállításához szükséges alapanyagokat vámmentesen hozza be. India kormánya szerint a kváziexport azon ügyletekre vonatkozik, amelyek során a szállított áru nem hagyja el az országot. Számos szállítási kategóriát kváziexportnak tekintenek, feltéve, hogy az árut Indiában állítják elő. Ide tartoznak például az exportorientált egységek vagy a különleges gazdasági övezetben található vállalatok számára történő áruszállítás.

iv. *Közbenső szállítások*: Ez az alrendszer azon eseteket fedi le, amikor két gyártó szándékozik ugyanazt az exportterméket gyártani, és felosztják a gyártási folyamatot. A gyártó-exportőr előállítja a köztes terméket. Az alapanyagokat vámmentesen hozhatja be, és e célból igénybe veheti az előzetes engedélyezési rendszert a közbenső szállításokra. A végső exportőr befejezi a gyártást, majd köteles a késztermeket exportálni.

(19) A fenti megállapítás szerint a Jindal használta a vizsgált időszak alatt az előzetes engedélyezési rendszert, pontosabban azt a négy alrendszert, amelyek a fenti i–iv. pontban kerültek említésre.

(20) Az indiai hatóságok általi ellenőrzés céljaira az engedély jogosultját jogszabályok kötelezik az „importált termékek engedély alapján történő elhasználásának és felhasználásának valós és teljes körű", megadott formában történő nyilvántartására (lásd a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.30. fejezetét) (a továbbiakban: fogyasztási nyilvántartás). Az ellenőrzés kimutatta, hogy a vállalat nem vezetett pontos fogyasztási nyilvántartást, azaz nem jegyezte fel az alapanyagok és az előállított termék végső rendeltetése közötti kapcsolatot az indiai kormány által megkövetelt formában, annak ellenére, hogy a vállalat nemcsak exportálja az előállított terméket, hanem azt a hazai piacon is értékesíti.

(21) A fenti i–iii. pontban szereplő alrendszer vonatkozásában India kormánya meghatározza mind az importtámogatás, mind az exportkötelezettség (beleértve a kváziexportot is) nagyságrendjét és értékét, és ezen adatokat az engedélyre felvezeti. Ezenfelül az indiai kormány tisztviselőinek az import és export lebonyolításakor fel kell jegyezniük az engedélyre az egyes tranzakciókat is. Az e rendszer alapján engedélyezett behozatal mennyiségét India kormánya határozza meg szabványos nyersanyag-végtermék normák (standard input-output norms) alapján. A legtöbb termék vonatkozásában, beleértve az érintett terméket, vannak szabványos nyersanyag-végtermék normák. Ezeket a 2004–2009-es eljárási kézikönyv II. kötetében tették közzé. A PET-fólia és a köztes termék PET-forgács szabványos nyersanyag-végtermék normáit 2005 októberében lefelé igazították ki.

(22) Az iii. alrendszer tekintetében meg kell jegyezni, hogy az előzetes engedélyezési rendszerből fakadó kötelezettség teljesítéséhez szükséges kváziexportok lényegében vállalatcsoporton belüli értékesítésekből álltak, azaz a Jindal egy PET-forgácsot előállító egysége (amely nem önálló jogalany) a Jindal exportorientált egységének adta el a PET-forgácsot, hogy az abból az előállítási folyamat további részében PET-fóliát gyártson. A nyersanyagok importja a köztes termék (PET-forgács) előállításával összefüggésben történt. Más szóval a iii. alrendszer szerint a belföldi értékesítés exportnak minősül.

(23) A iv. alrendszer tekintetében a Jindal által belföldről beszerzett alapanyagokat leszámítják a Jindal előzetes engedélyéből, és a belföldi szállítónak köztes előzetes engedélyt állítanak ki. A köztes előzetes engedély tulajdonosa vámmentesen importálhatja az azon termék előállításához szükséges árukat, amelyeket a továbbiakban a Jindalnak szállítanak az érintett termék előállításához szükséges nyersanyagként.

(24) A fenti ii. alrendszer (az éves igényre szóló előzetes engedély) esetében csak az importtámogatás értékét tüntetik fel az engedélyen. Az engedély jogosultja köteles „nyilvántartani a kapcsolatot az importált termékek és az azokból előállított termékek között" (a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.24Ac) pontja).

(25) Az importált alapanyagok nem ruházhatók át, és azokat az exporttermék előállításához kell felhasználni. Az exportkötelezettséget az engedély kiállítástól számított, előírt időkereten belül kell teljesíteni (ez 18 hónap, ami két alkalommal egyenként hat hónappal meghosszabbítható, azaz összesen 30 hónap).

(26) Az ellenőrzés során kiderült, és a fogyasztási nyilvántartásban is az szerepelt, hogy az 1 kg PET-fólia előállításához szükséges kulcsfontosságú nyersanyag vállalatspecifikus felhasználási aránya (a PET-fólia minősége szerinti különböző mértékben) alacsonyabb volt, mint a megfelelő szabványos nyersanyag-végtermék norma. Egyértelműen ez az eset állt fent a PET-fólia és a PET-forgács régi szabványos nyersanyag-végtermék normájával kapcsolatban, és kisebb mértékben a felülvizsgált szabványosított nyersanyag-végtermék normával kapcsolatban is, amely 2005 szeptemberében, azaz a felülvizsgálati időszak alatt lépett hatályba. Más szóval a Jindalnak lehetősége volt a szabványos nyersanyag-végtermék normának megfelelő mennyiségű nyersanyag vámmentes importjára, azaz az előállítási folyamathoz ténylegesen szükséges mennyiségnél nagyobb mennyiség behozatalára. Emiatt FTP 2004-09-nek megfelelő, tényleges fogyasztási nyilvántartás lett a vizsgálat döntő ellenőrzési eleme. Ezt a nyilvántartást azonban nem vezették pontosan, sőt, az indiai kormány sem ellenőrizte idáig. A vállalat azt állította, hogy India kormánya ki fogja igazítani a többletjuttatásokat az engedély lejáratakor, azaz harminc hónappal az engedély kiállítása után, mivel általános gyakorlat a két alkalommal történő hat hónapos meghosszabbítás kihasználása. Ezt az állítást azonban nem lehetett ellenőrizni, mivel a Jindal által használt engedélyek egyikét sem váltották még vissza.

(27) Az FTP 2004-09 2005 ősze óta hatályos adminisztratív módosításait, amelyek szerint a visszaváltási eljárás során kötelező a fogyasztási nyilvántartást az indiai hatóságoknak elküldeni, a Jindal esetében még nem alkalmazták. Ezért a fenti rendelkezés tényleges végrehajtását ebben a szakaszban nem lehetett ellenőrizni.

d) *Következtetés*

(28) Az importvámok alóli mentesség az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül, mivel az egyébként esedékes importvámok beszedésének elmulasztása az indiai kormány által nyújtott pénzügyi hozzájárulásnak számít, amelyből a Jindalnak előnye származott, mert javult ezáltal a likviditása.

(29) Ezenkívül a Jindal által igénybe vett (azaz az i–iv. alpontban említett) négy alrendszer jogilag az exportteljesítménytől függ, ennélfogva ezek az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyediek és kiegyenlíthetőek. Exportkötelezettség vállalása nélkül a vállalatok e rendszerek alapján nem juthatnak hozzá a kedvezményekhez. Nyilvánvalóan ez az eset áll fenn az i., ii. és iv. rendszerrel kapcsolatban, de jelen esetben még az előzetes engedélyezési rendszer szerinti kváziexport is megfelel ennek a kritériumnak, mivel végeredményben az exportorientált egységnek való szállítás is a tényleges exportot szolgálja.

(30) Az ebben az esetben használt alrendszerek nem minősíthetők az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontjának értelmében megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vám-visszatérítési rendszernek. Nem felelnek meg az alaprendelet I. melléklete i. pontjában, a II. mellékletben (a visszatérítés fogalommeghatározása és szabályai), valamint a III. mellékletben (a helyettesítő vám-visszatérítési rendszer fogalommeghatározása és szabályai) megállapított szigorú szabályoknak. India kormánya nem alkalmazta hatékonyan ellenőrzési rendszerét, illetve eljárásait annak igazolására, hogy az alapanyagokat az exportált termék előállításához használták-e fel, és milyen mennyiségben (az alaprendelet II. mellékletének II. 4. pontja, és a helyettesítő vám-visszatérítési rendszerek esetében az alaprendelet III. mellékletének II. 2. pontja). Az érintett termék vonatkozásában a szabványos nyersanyag-végtermék normák nem voltak kellően pontosak. Ezek önmagukban nem tekinthetők a tényleges fogyasztás ellenőrzési rendszerének, mert e túlzottan nagyvonalú, szabványos normák nem teszik lehetővé, hogy India kormánya kellő pontossággal ellenőrizze, milyen mennyiségű nyersanyag került felhasználásra az exporttermelésben. Továbbá India kormánya nem végzett hatékony ellenőrzést a fogyasztási nyilvántartás alapján sem.

(31) A vállalat a közzétételt követő megjegyzéseiben fenntartotta azt a véleményét, hogy a fogyasztási nyilvántartást pontosan vezeti, és ennélfogva az alaprendelet II. mellékletének megfelelő, szabályszerű ellenőrzési rendszert működtet. Továbbá azt állította, hogy az előzetes engedélyezési rendszer helyettesítő rendszerként működik, azaz lehet vámmentes alapanyagokat belföldön értékesített termékek előállítására használni, amennyiben a vámmentes alapanyagokat közvetlenül vagy helyettesítésen keresztül olyan javak előállítására fordítják, amelyeket aztán ésszerű határidőn belül exportálnak. Még ha a vállalat vezet is nyilvántartást az érintett termék bizonyos mennyiségének előállításakor felhasznált nyersanyagokról, nem alakított ki olyan rendszert, amely alapján meg lehetne állapítani, hogy mely alapanyagot milyen mennyiségben használtak fel az exportált termék előállításához, mint ahogy azt az indiai külkereskedelmi politika (23. függelék) és az alaprendelet II. mellékletének II. 4. pontja előírja. Ezenkívül nem tartanak fenn olyan ellenőrzési rendszert sem, amelynek segítségével a III. melléklet II. (2) pontjának megfelelően meg lehet állapítani, hogy az alapanyagok mennyisége, amelyekre visszatérítést igényeltek, nem haladja-e meg a hasonló exportált termék mennyiségét. Alapos mérlegelés után fenn kell tartani, hogy jelen esetben nincsen összefüggés a vámmentesen behozott alapanyagok és az exportált termék között, tehát nem működtetnek szabályszerű ellenőrzési rendszert.

(32) Az alrendszerek tehát kiegyenlíthetők.

e) *A támogatás összegének kiszámítása*

(33) A támogatást az alábbiak szerint számították ki. A számláló az i–iii. alrendszer alapján behozott, illetve a köztes gyártó általi behozatalra alkalmas anyagok esetében elengedett importvámok (alapvám és a különleges kiegészítő vám) összegéből tevődik össze; a iv. alrendszer esetében pedig az érintett terméknek a felülvizsgálati időszak alatti előállítására használt alapanyagok elengedett importvámjainak összege adja ki a számlálót.

(34) A vállalat a közzétételt követő észrevételeiben azt állította, hogy 2006. március, azaz a vizsgálati időszak vége óta a PET-fólia előállításához szükséges nyersanyagokra kivetett vámok 15 %-ról 7,5 %-ra csökkentek, és azt kérte, hogy a Bizottság vegye figyelembe ezt a változást az előzetes engedélyezési rendszer támogatási kulcsának kiszámításakor. Bár volt már példa a vizsgálati időszak után történtek figyelembevételére, a mostani esetet nem kísérték olyan rendkívüli körülmények, amelyek ezt indokolttá tették volna. Ezért az alaprendelet 5. cikkének és 11. cikke (1) bekezdésének értelmében ezt az állítást el kell utasítani.

(35) A vállalat továbbá azt állította a közzétételt követő észrevételeiben, hogy a iv. alrendszer szerinti kedvezmény valójában abból az árkülönbségből adódik, amely az alapanyagok szabályos belföldi beszerzési ára, valamint az előzetes engedélyezési rendszernek a szállító javára való átruházása esetén fizetett ár között áll fenn. A vállalat ezt számításokkal is illusztrálta, amelyeket viszont nem támasztott alá bizonyítékokkal. A kedvezményt azonban az engedélynek köszönhetően elengedett vám alapján számolják ki, mivel az anyagok beszerzési/eladási ára tisztán üzleti döntés, és nem befolyásolja a meg nem fizetett vám összegét. Mivel ezt azonban először csak a közzétételt követően említették, és a Bizottságnak nem állt módjában a kijelentés tartalmát ellenőrizni, ezen állítást elutasították.

(36) Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a támogatás elnyeréséhez szükségszerűen felmerült díjak indokolt kérésre levonásra kerültek a támogatás összegéből. A számláló az elengedett behozatali vámok teljes összegéből, és nem a többlet elengedéséből vagy a mentességből áll, ahogy a vállalat kérte, hiszen az előzetes engedélyezési rendszer nem tesz eleget az alaprendelet II. mellékletében meghatározott feltételeknek. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban a nevező a felülvizsgálati időszakban elért exportforgalom. A vállalat szerint a kváziexportot is be kellene számítani a vállalat felülvizsgálati időszakban elért teljes exportforgalmába. Mivel azonban ezen ügyletek nem tényleges exportok, hanem a hazai piacon való értékesítések, nem lehet őket szigorú értelemben vett exportként besorolni, ezért nem is lettek figyelembe véve a teljes exportforgalom meghatározásakor.

(37) Az előzetes engedélyezési rendszerre 14,68 %-os támogatási kulcsot állapítottak meg.

2. ***Vámhitel-szabályozás (Duty Entitlement Passbook szabályozás)***

a) *Jogalap*

(38) A vámhitel-szabályozás leírása a 2004–2009-es KKP 4.3. bekezdésében található.

b) *Jogosultság*

(39) Megállapítást nyert, hogy a vizsgálati időszak alatt a Jindal nem vette igénybe a vámhitel-szabályozást, ezért e rendszer kiegyenlíthetőségének további elemzésére nincs szükség.

3. ***Exportorientált egységek rendszere/különleges gazdasági övezetek rendszere***

a) *Jogalap*

(40) Az exportorientált egységek rendszerének részletes leírása a 2004–2009-es KKP 6. fejezetében és a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetében, a különleges gazdasági övezetek leírása pedig a 2005-ös kapcsolódó törvényben és az általa keretbe foglalt szabályokban található.

b) *Jogosultság*

(41) Az összes olyan vállalkozás, amely vállalja, hogy termékeinek és szolgáltatásainak egy részét exportálja – a tisztán kereskedelmi vállalatok kivételével –, igénybe veheti az exportorientált egységek vagy a különleges gazdasági övezetek rendszerét. Megállapítást nyert, hogy a Jindal a vizsgálati időszak alatt csak az exportorientált egységek rendszerét vette igénybe, de a különleges gazdasági övezetek rendszerét nem. Ezért az elemzés csak az exportorientált egységek rendszerére összpontosít.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(42) Indiában bárhol létre lehet hozni exportorientált egységeket. Ez a rendszer a különleges gazdasági övezetek rendszerét egészíti ki.

(43) Ha valamely vállalat exportorientált egységnek akarja minősíttetni magát, a kérelemnek részletes adatokat kell tartalmaznia – egy ötéves időszakra kifejtve – többek között a tervezett termelési mennyiségekről, az export előrevetített értékéről, az importszükségletekről és a belföldi követelményekről. Ha a hatóságok elfogadják a vállalat kérelmét, akkor közlik a vállalattal az elfogadásra vonatkozó feltételeket és kikötéseket. Az exportorientált egységek rendszere alapján működő vállalatként történő elismerésről szóló megállapodás öt évig hatályos és megújítható.

(44) Az exportorientált egységek 2004–2009-es KKP-ben megállapított alapvető kötelezettsége, hogy nettó valutabevételre tegyenek szert, azaz az öt éves referenciaidőszakban az export összértékének meg kell haladnia az importált áruk összértékét.

(45) Az exportorientált egységek a következő engedményekre jogosultak:

i. mentesség az importvámok fizetése alól minden olyan árutípus (többek között beruházási javak, nyersanyagok és fogyóeszközök) esetében, amelyre a gyártás, előállítás, feldolgozás során vagy annak kapcsán szükség van;

ii. mentesség a belföldi forrásokból beszerzett árukra kivetett jövedéki adó fizetése alól;

iii. a helyben beszerzett árukra kivetett központi forgalmi adó visszatérítése;

iv. lehetőség az export egy részének belföldi (úgy nevezett belföldi díjzónákon való) értékesítésére az export FOB-paritáson számított értékének 50 %-áig – kedvezményes vámfizetés mellett;

v. a jövedelemadóról szóló törvény 10B. szakasza alapján mentesség az exportértékesítésből befolyó nyereségre rendes körülmények között kivetett jövedelemadó fizetése alól a működés megkezdésétől számított tíz éven át, de legkésőbb 2010-ig;

vi. lehetőség arra, hogy a törzsrészvények 100 %-a külföldi tulajdonban legyen.

(46) Az e rendszerekbe tartozó egységek vámszabad egységek, amelyek működését a vámtörvény 65. szakaszának megfelelően vámtisztviselők felügyelik. Az exportorientált egységek jogilag kötelesek az összes importról, valamennyi importált anyag elhasználásáról és felhasználásáról, valamint az összes exportról meghatározott formában megfelelő nyilvántartást vezetni. Ezeket a dokumentumokat rendszeresen be kell nyújtaniuk az illetékes hatóságoknak („az elért haladásról szóló negyedéves és éves jelentések” formájában). Azonban a 2004–2009-es KKP 6.11.2. pontja értelmében „[az exportorientált egységek] egyáltalán nem kötelesek összekapcsolni valamennyi importszállítmányukat annak exportmegfelelőjével, más egységekre történő átruházásokkal, belföldi területre történő eladásokkal vagy készletekkel”.

(47) A belföldi értékesítések feladása és nyilvántartása önbevallás alapján történik. Az exportorientált egységek exportszállítmányainak feladását egy olyan vám/jövedéki tisztviselő felügyeli, aki állandóan az exportorientált egységben teljesít szolgálatot.

(48) A Jindal az exportorientált egységet a beruházási javak vámmentes behozatalára és a helyben beszerzett áruk után megfizetett központi forgalmi adó visszatérítésére használta. A nyersanyagok importvámjára vonatkozó mentességet nem használta ki, mivel az exportorientált egység a PET-fólia gyártásához PET-forgácsot használ nyersanyagként. A PET-forgácsot az említett vállalat egy másik egységében állítják elő az előzetes engedélyezési rendszer keretében beszerzett nyersanyagokból.

d) *Az exportorientált egységgel kapcsolatban levont következtetések*

(49) Az exportorientált egység kétféle importvám („alapvám” és „különleges kiegészítő vám”) alóli mentessége, valamint a központi forgalmi adó visszatérítése az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében az indiai kormány pénzügyi hozzájárulásának minősül. Az ezen rendszer hiányában egyébként esedékes kormányzati bevételek kiesnek, így az exportorientált egység az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése szerint kedvezményben részesül, mert ezáltal javul a likviditása.

(50) Így az alapvám és a különleges kiegészítő vám alóli mentesség, valamint a forgalmi adó visszatérítése az alaprendelet 2. cikke értelmében támogatást jelent. Ezek jogilag az exportteljesítménytől függnek, és ezáltal az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerint egyedinek és kiegyenlíthetőnek tekintendők. A 2004–2009-es KKP 6.1. bekezdésének megfelelően az ösztönzőkben való részesülés alapfeltétele az exportorientált egységek azon célkitűzése, hogy termékeiket külföldön értékesítsék.

(51) Ezenfelül bebizonyosodott, hogy India kormánya nem rendelkezik hatékony ellenőrzési rendszerrel vagy eljárással annak megállapítására, hogy a vámmentesen és/vagy forgalmiadó-mentesen beszerzett alapanyagokat az exportált termékhez használták-e fel, és milyen mennyiségben (az alaprendelet II. mellékletének II. 4. pontja, és a helyettesítő vám-visszatérítési rendszerek esetében az alaprendelet III. mellékletének II. 2. pontja). A beruházási javakra kivetett vámok alóli mentesség már magában megengedhetetlen vám-visszatérítési rendszer, mert azok nem kerülnek felhasználásra az előállítási folyamat során.

(52) India kormánya a ténylegesen felhasznált alapanyagok vonatkozásában nem végzett további vizsgálatokat, noha hatékony ellenőrző rendszer hiányában ezt rendes körülmények között el kell végezni (az alaprendelet II. mellékletének II. 5. pontja és III. mellékletének II. 3. pontja), továbbá azt sem bizonyította, hogy nem történt többlet-vámelengedés.

e) *A támogatás összegének kiszámítása*

(53) Ennek megfelelően mind az importra egyébként esedékes, elengedett vámok (az alapvám és a különleges kiegészítő vám), mind a visszatérített forgalmi adó (mindkettő a felülvizsgálati időszak alatt) kiegyenlíthető kedvezménynek számítanak.

i. A belföldön beszerzett árukra kivetett központi forgalmi adó visszatérítése

(54) A számlálót a következőképpen határozták meg: a rendszert használó exportőr támogatási összegét a vizsgálati időszakban a termelési ágazat részére eszközölt beszerzések, azaz például alkatrészek és csomagolóanyagok vonatkozásában visszatéríthető forgalmi adó alapján számították ki. Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a támogatás elnyeréséhez szükségszerűen felmerült díjakat levonták.

(55) Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban e támogatási összeg került elosztásra a felülvizsgálati időszak alatti teljes exportforgalomra – ami megfelelő nevezőként szolgál –, mivel a támogatást az exportteljesítmény függvényében adták, s odaítélésének alapjául nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékmennyiség szolgált. Az így kapott támogatási különbözet 0,04 % volt.

ii. Importvámok (alapvám és különleges kiegészítő vám) alóli mentesség és a központi forgalmiadó-visszatérítés a beruházási javak esetében

(56) Az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban a kedvezmény kiszámítása az importált beruházási javak vonatkozásában meg nem fizetett vámok és a beszerzett beruházási javak vonatkozásában visszatérített forgalmi adó alapján történt, mindkettő az érintett termék iparágában az ilyen beruházási javak szokásos amortizációját tükröző időre vetítve. A vállalat azt kérte, hogy a pénzügyi kimutatásaiban szereplő amortizációs kulcsot vegyék figyelembe; azonban a 7. cikk (3) bekezdésében megfogalmazott követelmény értelmezése szerint a vállalatra vonatkozó törvényben – jelen esetben az 1956. évi társasági törvényben – meghatározott amortizációs kulcsot kell alkalmazni. Az ily módon kiszámított, a vizsgálati időszakhoz rendelhető összeget azután kiigazították az ezen időszakra eső kamatok hozzáadásával. Ez azt a célt szolgálta, hogy az összeg tükrözze a kedvezmény értékének időbeli alakulását, s így lehetővé váljon annak az összkedvezménynek a meghatározása, amelyben a kedvezményezett a vizsgált támogatási rendszer révén részesült. Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a támogatás elnyeréséhez szükségszerűen felmerült díjakat levonták ebből az összegből, hogy megkapják a támogatás összegét mint számlálót. Az alaprendelet 7. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően ezt a támogatási összeget mint nevezőt rendelték hozzá az érintett termék felülvizsgálati időszak alatti teljes, az exportorientált egységnek köszönhető exportforgalmához, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvényében történt, és odaítélésének alapjául nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékmennyiség szolgált. A vállalat azt kérte, hogy a teljes exportforgalomba a kváziexportot is számítsák bele, de ezt a kérést elutasítottuk a (36) preambulumbekezdésben ismertetett okok miatt. Az imént említett módszer szerint kapott támogatási különbözet 1,26 % volt.

(57) Ennélfogva az exportorientált egységek rendszere szerint a Jindal számára megadott támogatási különbözet összesen 1,3 %-ot tesz ki.

4. ***Beruházási javak exportösztönzési rendszere***

a) *Jogalap*

(58) A beruházási javak exportösztönzési rendszerének részletes leírása a 2004–2009-es KKP 5. fejezetében és az eljárási kézikönyv I. kötetének 5. fejezetében található meg.

b) *Jogosultság*

(59) E rendszer igénybevételére bármely, támogató gyártóhoz vagy szolgáltatásnyújtóhoz „kapcsolt” gyártó-exportőr és kereskedő-exportőr jogosult. Megállapítást nyert, hogy a Jindalnak e rendszerből előnye származott a vizsgálati időszak alatt.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(60) Amennyiben egy vállalat exportkötelezettséget vállal, csökkentett vámtétel mellett importálhat (új és – 2003 áprilisa óta – használt, legfeljebb tízéves) beruházási javakat. E célból India kormánya – kérelem alapján és díjfizetés ellenében – a beruházási javak exportösztönzési rendszerének használatára feljogosító engedélyt állít ki. 2000 áprilisa óta a rendszer 5 %-os csökkentett vámtételt ír elő a rendszer keretében importált beruházási javak mindegyikére. Az exportkötelezettség teljesítése érdekében az importált beruházási javakat meghatározott idő alatt meghatározott mennyiségű exporttermék előállítására kell felhasználni.

d) *A beruházási javak exportösztönzési rendszerével kapcsolatban levont következtetések*

(61) A beruházási javak exportösztönzési rendszere az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatást jelent, mivel az indiai kormány eltekint az egyébként esedékes díjak beszedésétől. Emellett a vámcsökkentés kedvezményt biztosít az exportőrnek, akinek likviditását javítja, hogy megtakarításra tett szert azokból a vámokból, amelyeket nem kellett megfizetnie az importálás során.

(62) Ezenkívül a beruházási javak exportösztönzési rendszere jogilag az exportteljesítménytől függ, mivel az engedély exportkötelezettség vállalása nélkül nem nyerhető el. Ezért ez a rendszer az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerint egyedinek és kiegyenlíthetőnek tekintendő.

(63) E rendszer nem minősíthető megengedhető vám-visszatérítési rendszernek, illetve helyettesítő vám-visszatérítési rendszernek az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontjának értelmében. A beruházási javak nem tartoznak az ilyen megengedhető rendszerek hatálya alá, amint azt az alaprendelet I. mellékletének i. tétele meghatározza, mivel azokat nem használják el az exportált termékek előállítása során.

e) *A támogatás összegének kiszámítása*

(64) A számlálót a következőképpen határozták meg: A támogatás összegét az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban az importált beruházási javak vonatkozásában meg nem fizetett vámok alapján számították ki, mégpedig a PET-fólia iparágában az ilyen beruházási javak szokásos amortizációját tükröző időre vetítve. Ez nem a vállalat által használt kulcsnak, hanem az 1956. évi társasági törvényben meghatározott kulcsnak felel meg, lásd az (56) preambulumbekezdésben ismertetett okokat. Ehhez az összeghez – hogy a kedvezmény vizsgált időszak alatti teljes értékét ki tudják fejezni – hozzáadták a kamatot. Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a támogatás elnyeréséhez szükségszerűen felmerült díjakat levonták.

(65) A vállalat állítása szerint a beruházási javak exportösztönzési rendszerében a Khanvel egység számára vámmentesen importált beruházási javakat már nem használják, és az ezekhez a javakhoz kapcsolódó kedvezményt nem kellene a számláló meghatározásakor figyelembe venni. Mivel nincsen arra vonatkozó bizonyíték, hogy a vállalatnak már nem állnak ilyen javak a birtokában, illetve hogy nem fogja azokat újra használni, a Bizottság elutasítja ezt az állítást.

(66) Az alaprendelet 7. cikkének (2) és 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban e támogatási összeget elosztották az érintett termék vizsgálati időszak alatti teljes exportforgalmára (ez a nevező), mivel a támogatást az exportteljesítmény függvényében adták. A vállalat azt kérte, hogy a teljes exportforgalomba a kváziexportot is számítsák bele, de ezt a kérést elutasítottuk a (36) preambulumbekezdésben ismertetett okok miatt. A Jindalnak juttatott támogatás mértéke 1,11 %-ot tesz ki.

5. ***Exportjövedelemadó-mentességi rendszer***

a) *Jogalap*

(67) E rendszer jogalapját a költségvetési törvény által évente módosított 1961. évi, jövedelemadóról szóló törvény tartalmazza. A költségvetési törvény évente meghatározza az adóbeszedés alapját, valamint az igényelhető különféle mentességeket és kedvezményeket. Az exportorientált egységek az 1961. évi, jövedelemadóról szóló törvény 10B. szakasza alapján például jövedelemadó-mentességet igényelhetnek.

b) *Gyakorlati végrehajtás*

(68) Mivel a Jindallal kapcsolatban nem nyert megállapítást, hogy élt volna az exportjövedelemadó-mentességi rendszerből fakadó kedvezményekkel, e rendszer kiegyenlíthetőségével kapcsolatban további elemzés nem szükséges.

6. ***Exporthitelrendszer***

a) *Jogalap*

(69) A rendszert az Indiai Központi Jegybank „Master Circular IECD No 5/04.02.01/2002-03" (Külföldi valutában nyújtott exporthitel) és „Master Circular IECD No 10/04.02.01/2003-04" (Rúpiában nyújtott exporthitel) című körrendeletében ismerteti részletesen, melyet valamennyi indiai kereskedelmi banknak megküld.

b) *Jogosultság*

(70) E rendszer igénybevételére a gyártó-exportőrök és a kereskedő-exportőrök jogosultak. Megállapítást nyert, hogy a Jindalnak a vizsgálati időszak alatt e rendszer használatából előnye származott.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(71) E rendszer keretében az Indiai Központi Jegybank megállapítja az exporthitelekre vonatkozó, kötelező maximális kamatlábakat indiai rúpiában és devizában egyaránt, amelyeket a kereskedelmi bankok az exportőröknek megadhatnak „annak érdekében, hogy az exportőrök nemzetközileg is versenyképes kamatterhek mellett vehessenek igénybe hiteleket". Az exporthitelrendszer két alrendszerből áll: a szállítás előtti exporthitelrendszerből („csomagolási hitel"), amely a kivitel előtt az exportőr számára az áruk beszerzésére, feldolgozására, gyártására, csomagolására és/vagy szállítására biztosított hiteleket foglalja magában, illetve a szállítás utáni exporthitelrendszerből, mely forgóeszközhitelt biztosít az exportkövetelések finanszírozása céljából. Az Indiai Központi Jegybank továbbá azt is előírja a bankok számára, hogy nettó bankhiteleik bizonyos részét exportfinanszírozásra fordítsák.

(72) Az Indiai Központi Jegybank említett körrendeleteinek eredményeként az exportőrök a szokásos kereskedelmi hitelekhez („készpénzhitelek") képest kedvezményes kamatláb mellett részesülhetnek exporthitelekben, amelyek kamatlábát egyedül a piaci feltételek határozzák meg.

d) *Az exporthitelrendszerrel kapcsolatban levont következtetések*

(73) A kamatköltségek csökkenek a pusztán a piaci feltételek által szabályozott hitelköltségekhez képest, ami az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében az ilyen exportőrnek nyújtott kedvezménynek minősül. Annak ellenére, hogy az exportjövedelemadó-mentességi rendszer keretében biztosított kedvezményes hiteleket kereskedelmi bankok nyújtják, ez a kedvezmény az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének iv. pontja értelmében a kormány által biztosított pénzügyi hozzájárulásnak tekintendő. Az Indiai Központi Jegybank államháztartási szerv, ezért az alaprendelet 1. cikkének (3) bekezdésében található fogalommeghatározás értelmében „kormányzatnak" minősül, és a kereskedelmi bankokat az exportáló vállalatok kedvezményes finanszírozására utasítja. Ez a kedvezményes finanszírozás olyan támogatással egyenértékű, amely egyedinek és kiegyenlíthetőnek minősül, mivel a kedvezményes kamatok az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében az exportteljesítmény függvényei.

e) *A támogatás összegének kiszámítása*

(74) A támogatás összegét azon különbség alapján számították ki, amely a felülvizsgálati időszak során felvett exporthitelek után fizetett kamat, és azon kamatösszeg között jelentkezik, amelyet a kérelmezőnek abban az esetben kellett volna fizetni, ha a vállalat szokásos kereskedelmi hiteleket vett volna fel piaci feltételek által szabályozott kamatlábak mellett. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően ezt a támogatási összeget (számláló) vetítették ki a felülvizsgálati időszak során megvalósult teljes exportforgalomra (nevező), mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, s odaítélésének alapjául nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékmennyiség szolgált. A Jindal élt az exporthitelrendszer nyújtotta kedvezményekkel és 0,1 %-os támogatásban részesült.

7. ***Vámmentes utánpótlási igazolvány***

a) *Jogalap*

(75) A rendszer jogalapjának leírása a 2004–2009-es KKP 4.2. bekezdésében található.

b) *Gyakorlati végrehajtás*

(76) Mivel a Jindallal kapcsolatban nem nyert megállapítást, hogy élt volna a vámmentes utánpótlási igazolványból fakadó kedvezményekkel a vizsgálati időszak alatt, e rendszer kiegyenlíthetőségével kapcsolatban további elemzés nem szükséges.

III. **Regionális rendszerek**

A maharashtrai kormány ösztönzőcsomag-rendszere

a) *Jogalap*

(77) Az állam kevésbé fejlett területeinek iparosítása céljából Maharashtra kormánya 1964 óta az „ösztönzőcsomag-rendszer" néven ismert rendszer keretében ösztönzőket biztosított az állam fejlődő régióiban újonnan terjeszkedő egységek alapításához. A rendszert bevezetése óta több alkalommal módosították. Az 1993-as rendszer az 1993. október 1-jétől 2001. március 31-ig tartó időszak folyamán volt támogatható, míg az utóbbi módosítást, a 2006-os ösztönzőcsomag-rendszert Maharashtra 2006-os ipari, beruházási és infrastrukturális politikájának keretében vezették be 2006 tavaszán, és előreláthatólag 2011. március 31-ig lesz támogatható. Maharashtra állam kormányának ösztönzőcsomag-rendszere több alrendszerből áll, amelyek közül a legfontosabbak az ún. ipartámogatási szubvencióként folyósított közvetlen támogatások, a helyi forgalmi adó és a villamos energiát terhelő adó alóli mentesség, valamint a helyi adó visszatérítése.

(78) A Jindal 2011 májusáig továbbra is az 1993-as ösztönzőcsomag-rendszer, és nem az azt követő rendszerek alapján kap ösztönzőket. Következésképpen csak az 1993-as ösztönzőcsomag-rendszert értékelték a jelen esettel való összefüggésben.

b) *Jogosultság*

(79) A jogosultság megszerzéséhez a vállalatoknak a kevéssé fejlett területeken kell beruházniuk, mégpedig vagy új ipari létesítmény alapításával, vagy meglévő ipari létesítmény bővítését vagy diverzifikációját célzó nagymértékű tőkebefektetéssel. E területeket gazdasági fejlettségüktől függően különböző kategóriákba sorolták be (például alacsony fejlettségű terület, kevésbé fejlett terület és legkevésbé fejlett terület). Az ösztönzők mértékének meghatározásakor a fő szempont az a terület, amelyen a vállalkozás található vagy létrejön, illetve a befektetés nagysága.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(80) A helyi forgalmi adó elengedése késztermékek eladása esetén: Az áruk után rendszerint meg kell fizetni a központi forgalmi adót (az államközi eladások vonatkozásában), illetve régebben az ügyletek lebonyolításának államától/államaitól függő, különböző szintű állami forgalmi adót (az államon belüli értékesítésekre). 2005. április óta Maharashtrában az államon belüli értékesítéskor alkalmazott forgalmiadó-rendszert felváltotta a hozzáadottérték-adó rendszere. A mentességi rendszer alapján a kijelölt egységeknek eladási ügyleteik vonatkozásában egyáltalán nem kell forgalmi adót beszedniük. A kijelölt egységek hasonlóképpen mentesülnek a helyi forgalmi adó alól, ha olyan szállítótól szerzik be a javakat, aki maga is jogosult a rendszerre. Megállapítást nyert, hogy a Jindal élt e mentességgel a vizsgálati időszak alatt lebonyolított eladási ügyletei vonatkozásában.

(81) A villamos energiát terhelő adó visszatérítése: A jogosult egységek a kereskedelmi célú termelés elindításától számított hét éven keresztül jogosultak a termelési célra felhasznált villamos energiát terhelő adó visszatérítésére. A Jindal esetében ez a hét év 2003. március 31-én lejárt. Következésképpen a Jindal már nem volt jogosult a villamos energiát terhelő adó visszatérítésére.

(82) A helyi adó visszatérítése: A helyi adót India helyi önkormányzatai szedik, ideértve Maharashtra kormányát is, azon áruk után, amelyek a városok területi határain belépnek. Az ipari vállalkozások jogosultak a helyi adónak a Maharashtra kormánya általi visszatérítésére, ha létesítményük az állam területén belül egyes meghatározott városokban van. A visszatéríthető teljes összeget az állóeszköz-beruházás 100 %-ában korlátozzák. A Jindal létesítménye a városhatárokon kívül található; azaz a helyi adótól egyébként is mentesül, következésképpen ez az alrendszer a jelen esetre nem alkalmazható.

d) *A maharashtrai kormány 1993-as ösztönzőcsomag-rendszerével kapcsolatban levont következtetések*

(83) A Jindal a vizsgálati időszak alatt csak a késztermékek eladására kivetett forgalmi adó alól szerzett mentességet, amiről korábban az nyert megállapítást, hogy nem jelent kedvezményt az igényjogosultnak (a 367/2006/EK rendelet 114. preambulumbekezdése). Következésképpen az ösztönzőcsomag-rendszer jelen esetben nem tekintendő kiegyenlíthetőnek.

IV. **A kiegyenlíthető támogatások összege**

(84) A kiegyenlíthető támogatások összege az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban értékarányosan kifejezve, a megvizsgált exportáló termelő esetében 17,1 % volt. E támogatási összegek meghaladják alaprendelet 14. cikke (5) bekezdésében említett minimális értékhatárt.

Rendszer	Előzetes engedélyezési rendszer	Export-orientált egységek rendszere	Beruházási javak exportösztönzési rendszere	Export-hitelrendszer	Összesen
	%	%	%	%	%
Jindal	14,68	1,30	1,11	0,1	17,1

V. **A megváltozott körülmények tartós jellege a támogatások tekintetében**

(85) Az alaprendelet 19. cikkének (2) bekezdése értelmében megvizsgálták, hogy a meglévő intézkedés folytatólagos alkalmazása nem lett volna-e elégséges a kárt okozó kiegyenlíthető támogatás ellensúlyozásához.

(86) Megállapítást nyert, hogy a vizsgálati időszak alatt a Jindal továbbra is élvezte az indiai hatóságok által nyújtott kiegyenlíthető támogatás kedvezményeit. Emellett az e felülvizsgálat során megállapított támogatás mértéke jelentősen meghaladja az eredeti vizsgálat során meghatározott mértéket. Nincsen bizonyíték a rendszerek közeljövőben történő esetleges megszüntetésére, illetve fokozatos leállítására.

(87) Mivel bizonyítást nyert, hogy a vállalat a korábbiaknál jóval nagyobb összegű támogatásban részesült, és hogy valószínűleg továbbra is az eredeti vizsgálatban meghatározott összegnél magasabb támogatást kap, a vizsgálat arra a következtetésre jutott, hogy a hatályban levő intézkedés folytatása nem elegendő a kárt okozó kiegyenlíthető támogatás ellensúlyozásához, ezért az intézkedések szintjét – az új megállapításokra reagálva – módosítani kell.

VI. **Következtetés**

(88) Tekintettel a Jindalnak juttatott támogatás szintjére és azzal kapcsolatban levont következtetésekre, hogy a hatályos intézkedések nem elegendőek a megállapított kiegyenlíthető támogatások ellensúlyozásához, a Jindalra vonatkozó kiegyenlítő vámot olyan formában kell módosítani, hogy az tükrözze az újonnan megállapított támogatási szinteket.

(89) A módosított kiegyenlítő vámot az e felülvizsgálat során megállapított új szubvenciómérték alapján határozták meg, mivel az eredeti vizsgálat során kiszámított kárkülönbözet továbbra is magasabb.

(90) Az alaprendelet 24. cikkének (1) bekezdése és a 384/96/EK rendelet 14. cikkének (1) bekezdése alapján semmiféle termék esetében nem alkalmazhatók egyidejűleg dömpingellenes és kiegyenlítő vámok a dömping és az exporttámogatások alkalmazásából származó azonos helyzet kezeléséhez. Mivel azonban a Jindalra az érintett termék tekintetében 0 %-os dömpingellenes vám vonatkozik, ezek a rendelkezések jelen esetben nem alkalmazandók.

(91) A Jindalt, az indiai kormányt és a közösségi ipart tájékoztatták azon lényeges tényekről és szempontokról, amelyek alapján a hatályban levő intézkedések módosítására vonatkozó ajánlást szándékoztak tenni, és lehetőséget is biztosítottak számukra észrevételeik megtételére. Az indiai kormány nem élt ezzel a lehetőséggel, a Jindal észrevételei azonban bemutatásra kerültek az egyes megjegyzésekhez kapcsolódó preambulumbekezdésekben.

(92) A vállalat a közzétételt követő megjegyzéseiben arra kérte a Bizottságot, hogy fogadjon el arra vonatkozó kötelezettségvállalást, a vizsgálat során megállapított kiegyenlíthető támogatások ellensúlyozása céljából. A Bizottság megvizsgálta a vállalat javaslatát, és úgy véli, hogy az árra vonatkozó kötelezettségvállalás nem fogadható el. Azok az árra vonatkozó kötelezettségvállalások, amelyek a termékek bizonyos csoportjait érintik, mint ahogy ezt a vállalat javasolta, nagyfokú rugalmasságot engednek meg a csoportba tartozó termékek műszaki jellemzőinek megváltoztatása terén. A PET-fólia számos folyton változó megkülönböztető jeggyel rendelkezik, amelyek nagyban meghatározzák az eladási árat. Ha ezek a jegyek megváltoznak, az következésképpen jelentős kihatással lesz az árakra is. Ha e csoportokat tovább osztják abból a célból, hogy a fizikai jellemzők terén homogénebb csoportokat alkossanak, a csoportosítások száma annyira megsokszorozódna, hogy az a nyomon követés ellehetetlenüléséhez vezetne, különösképpen a vámhatóságok számára, akik csak nehezen tudnának különbséget tenni a terméktípusok között, és gondot okozna számukra a termékek osztályozása a behozatal során. Ezért a kötelezettségvállalás elfogadása az alaprendelet 13. cikkének (3) bekezdése értelmében gyakorlati szempontból nem célravezető. A Jindalt tájékoztatták erről, és lehetőséget biztosítottak számára észrevételei megtételére, melyek azonban nem változtattak a fenti következtetésen.

(93) Mivel a Jindallal régebben kapcsolatban álló India Polyfilms Limited 1999. április 1-jén egyesült a Jindallal, és többé már nem önálló jogalany, nevét törölték az 1. cikk (2) bekezdésében található listáról,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 367/2006/EK tanácsi rendelet 1. cikke (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az alább felsorolt vállalatok által Indiában gyártott termékek behozatalainak közösségi határparitáson számított, vámkezelés előtti, nettó árára a következő végleges vámtételeket kell alkalmazni:

Vállalat	Végleges vámtétel (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Ester Industries Limited, 75–76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi 110 003, India	12,0	A026
Flex Industries Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.), India	12,5	A027
Garware Polyester Limited, Garware House 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, India	14,9	A028
Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, India	17,1	A030
MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, India	8,7	A031
Polyplex Corporation Limited B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, India	19,1	A032
Minden más vállalat	19,1	A999”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2007. szeptember 28-án.

a Tanács részéről

az elnök

M. PINHO